

len bliver taget fra forbrugerministeren. Svaret her er nogenlunde lige så klart.

Men det, jeg bare synes er meget vigtigt at holde fast i, er jo, at jeg godt kan frygte eller håbe – det kommer an på, hvilket humør jeg er i – at kommunikationen mellem Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne ikke er bedre, end den er mellem Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti. Det er lidt ærgerligt, hvis det er sådan, for så har regeringen mulighed for at spille ud over for Dansk Folkeparti med, at den nok laver en aftale med Socialdemokraterne om et grimt indgreb i efterlønnen, og over for Socialdemokraterne kan regeringen spille ud med, at den kan lave en aftale med Dansk Folkeparti. På den måde kan Dansk Folkeparti blive Socialdemokraternes undskyldning for at være med til at lave noget snavs, Socialdemokraterne kan omvendt blive Dansk Folkepartis undskyldning, og det er jo en lidt uheldig situation at komme i, hvis der i realiteten ikke er flertal for det snavs.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo svært at lægge det, hr. Per Clausen siger, til grund for noget, al den stund vi skal helt tilbage til sensommeren sidste år, da Socialdemokraterne kom med deres udspil til ændrede vilkår for efterlønnen. Vi har kunnet følge i pressen, at først handlede det om, at alle under 40 år ikke skulle blive berørt, men efter sommerferien handlede det om, at alle under 50 år skulle berøres af ændringerne, altså at det kun var dem over 50 år, som ikke ville blive berørt. Det forslag har regeringen, sådan som jeg læser udspillet, så valgt at kopiere, for så vidt angår overgangsordningen.

Hr. Per Clausen spørger mig: Hvad nu hvis Socialdemokratiet trækker forslaget tilbage? Jamen så er der jo en ny situation, som vi skal holde os til. Hvis det lykkes hr. Per Clausen at få Socialdemokratiet til at ændre det udspil, som sidste efterår var en afgørende forudsætning for den måde, vi valgte at agere på, er løbet kørt. Så tør vi ikke længere tro på, at der slet ikke sker noget med efterlønnen og folkepensionen her i foråret, og så er der en ny situation, som vi skal forholde os til.

Kl. 16.55

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Sagen er jo, at hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti har meldt sig ind i den klub af

løftebrydere, som næsten alle partier her i Folketinget er medlemmer af. Man siger én ting til vælgerne i valgkampen før valgene, og efterfølgende gør man noget andet. Man siger: Vi rører ikke ved efterlønnen, vi er imod at ændre efterlønnen og gøre den ringere, og nu siger man, at det vil man godt.

Der må være en rigtig god grund til, at man melder sig blandt løftebryderne, men jeg har ikke helt forstået, hvorfor man gør det. Undskyldningen skulle være, at ellers må regeringen finde et flertal uden om Dansk Folkeparti, men vil hr. Kristian Thulesen Dahl virkelig bilde befolkningen ind, at med det forhold, regeringen normalt har til Dansk Folkeparti, som har været med i samtlige finanslovforlig i denne regerings tid, vil den lave en så afgørende reform uden om Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det kan man jo have forskellige vurderinger af, men vi har sådan set lagt tingene fuldstændig åbent frem og tager også en diskussion om dem.

Vi har haft den vurdering, og den har vi også i dag, at i forhandlingsforløbet her i foråret kunne det ikke undgås, at der på et eller andet plan blev rørt på reglerne om tilbagetrækningstidspunktet. Derfor fandt vi, at det ville være bedst for de vælgere, vi repræsenterer, at vi kastede vores lod i vægtskålen for at få indflydelse, bl.a. på hvor mange mennesker der vil blive berørt af ændringerne, hvornår de skal træde i kraft, om de skal gælde for alle, der i dag er under 50 år, eller om flere skal forblive under de gamle regler. Vi synes, det er utrolig vigtigt, at vi får indflydelse på det, og vi tror faktisk, vi kan forbedre de ting, der ellers ville være kommet ud af det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen det er jo rent ud sagt noget sludder. Sagen er jo, at hvis det var sådan, at Dansk Folkeparti havde sagt: Det bliver ikke med vores stemmer – ja, så kunne regeringen ikke komme igennem med at ændre efterlønnen. Man skulle bare have sagt: Det bliver ikke med vores stemmer. Så havde man holdt sit løfte over for vælgerne og over for sig selv.

Der kan ikke vedtages en såkaldt velfærdsreform, der betyder velfærdsforringelser, uden om Dansk Folkeparti, ligesom der ikke kan vedtages en finanslov uden om Dansk Folkeparti, for regeringen kan ikke overleve uden Dansk Folke-